

Az ügy száma: 108.K.703.554/2023.

A felperes:

A felperes képviselője:

Az alperes:

Az alperes képviselője:

A per tárgya:

közigazgatási jogvita elbírálása iránti közigazgatási per

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: III/ 0 1 6 9 3 - 0 / 2024		
2024 MÁRC 25.		
Érkezés módja		
TÁN	@	EGYÉB:
	Melléklet:	Kezelőiroda:
	6	lu'

V É G Z É S

A bíróság az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a perbeli időszakban, 2023. évben hatályos az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 83. § (3) bekezdése, az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ávr.) 143. § (1) bekezdései alaptörvény-ellenesek, míg a Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló 2022. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 2. számú mellékletének 57. pontja szerint számított önkormányzati szolidaritási hozzájárulás a Helyi Önkormányzatok Európai Chartájáról szóló, 1985. október 15-én, Strasbourgban kelt egyezmény (a továbbiakban: Charta) 9. cikk 1., 2. és 4. pontjába (melyet az 1997. évi XV. törvénnyel hirdettek ki) mint nemzetközi szerződésbe ütközik, kéri továbbá a jogszabályi rendelkezéseknek a Fővárosi Törvényszék 108.K.703.554/2023. ügyszám alatt folyamatban lévő perében történő egyedi alkalmazási tilalmának elrendelését.

A bíróság egyidejűleg az eljárást az alkotmánybírósági eljárás befejezéséig felfüggeszti.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

- [1] A bíróság az eljárást felfüggesztette és az Alkotmánybíróságnál egyedi normakontroll eljárást kezdeményez a 2011. április 25-én kihirdetett Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikk (2) bekezdésének b) és f) pontjai, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése és 32. § (1)-(2) bekezdései, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 34.§ b) pontja alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 126.§ (1) bekezdés b) pontja és 131. § (3) bekezdése alapján.

Tényállás

- [2] A felperes a Kvtv. 2. számú mellékletének 57. pontja szerint számított önkormányzati szolidaritási hozzájárulást köteles teljesíteni a központi költségvetés részére. Ennek teljesítése nettó finanszírozás keretében történik a Kvtv. 43. § (4) bekezdése alapján. A nettó finanszírozás azt jelenti, hogy az önkormányzatnak járó működési, ágazati feladat- és egyéb támogatást (a továbbiakban: támogatás) az Áht. 83. § (1) bekezdése alapján az alperes a személyi juttatásokat terhelő közterhek és egyéb az önkormányzatot terhelő kötelezettségek beszámításával

csökkentett összegben folyósítja. Az Ávr. 4. melléklet C) pontja alapján januárban a szolidaritási hozzájárulás éves összegének 12 %-át, a további hónapokban pedig annak 8 %-át kell havonta a helyi önkormányzatoknak a nettó finanszírozás keretében teljesíteni. A szolidaritási hozzájárulást az alperes a Kvtv. 43. § (5) bekezdése alapján – az Áht. 83. § (3) bekezdése szerinti eljárásban – megelőlegezés nélkül, beszédési megbízás útján havonta érvényesíti, és a felperest a beszédési megbízás kibocsátása előtt informális levélben felszólítja a befizetés teljesítésére. Ha a nettó finanszírozás keretében a felperest megillető források nem nyújtanak kellő fedezetet a tartozásokra, akkor azt az alperes az Áht. 83. § (3) bekezdése alapján megelőlegezi, és havonta beszédési megbízást nyújt be erre a felperessel szemben.

A felek álláspontja

- [3] A felperes a szolidaritási hozzájárulás - nettó finanszírozás keretében történő - további levonásának, illetve arra vonatkozóan a beszédési megbízás benyújtásának a megtiltását kérte a kereseti kérelmében, mely kérelmet az első tárgyaláson akként változtatott meg, hogy a megvalósult cselekmények megsemmisítését kérte a levonások tekintetében, másodlagosan annak megállapítását kérte, hogy az alperes kizárólag a bevonásával lefolytatott, tisztességes, formalizált eljárásban meghozott, szabályszerűen közölt érdemi és indokolt határozat alapján vonhatta volna le a szolidaritási hozzájárulást, illetve bocsáthatott volna ki annak tekintetében beszédési megbízást. Anyagi jogi érvelése kapcsán sérelmezte, hogy a vitatott cselekményekkel sérül az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti és 32. cikk (1) bekezdés e) pontja szerinti tulajdonhoz való jog, valamint az Alaptörvény 34. cikk (1) bekezdéséből fakadóan azon jog, hogy a helyi önkormányzat kötelező feladat- és hatásköreinek ellátásához azokkal arányban álló költségvetési, illetve más vagyoni támogatásra jogosult. A szolidaritási hozzájárulás a gyakorlatban ahhoz vezet, hogy a központi költségvetés a kötelező feladatok ellátásához az állam által juttatott támogatás immár egészét elvonja, sőt a nettó finanszírozás keretében a központi költségvetés javára a saját bevételei terhére „befizetői” pozícióba kényszeríti a felperest, mindez kiüresíti az Alaptörvény 34. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásra való jogosultságot, ezáltal a felperes a szolidaritási hozzájárulás folyamatos emelkedése miatt nem tudja ellátni a kötelező feladatait. Előkészítő iratában kiemelte, hogy a jogsértő helyzet feloldása nem az Alkotmánybíróság, hanem a jelen bíróság feladata, egyebekben pedig kiemelte, hogy az Alkotmánybíróság döntéseiből a felperes perrel érintett álláspontja levezethető, így a bíróságnak nem célszerű az Alkotmánybírósághoz fordulni.
- [4] Az alperes a védiratában kérte a kereset elutasítását. Hivatkozott arra, hogy a beszédési megbízás az irányadó szabályozás szerint egy pénzforgalmi cselekmény, amelyre vonatkozóan az Áht. közvetlen jogszabályi felhatalmazást ad. A beszédési megbízás a felek és a pénzforgalmi szolgáltató közötti, magánjogi elemekkel rendelkező jogviszony, amelyet többek között a Ptk. is szabályoz, lebonyolításának módját pedig a pénzforgalomra irányadó ágazati szabályok határozzák meg. Mindebből álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy a beszédési megbízás kapcsán az alperes a felperessel szemben nem hoz hatósági döntést. Az alperes ugyanis az általa megelőlegezett költségvetési befizetésből fakadó megtérítési igénye érdekében nyújt be beszédési megbízást az önkormányzatokkal szemben, ennek nem teljesülése esetén az érvényesítés érdekében nem az alperes, hanem az állami adóhatóság jár el hatóságként. A szolidaritási hozzájárulás mint fizetési kötelezettség attól függetlenül áll fenn, hogy az alperes arról tájékoztató levelet küld-e ki vagy sem. Hivatkozott arra is, hogy az alperesnek a felperesnél beálló fedezethiány esetén megtérítési kötelezettsége keletkezik a központi költségvetés felé. A felperes által kifogásolt beszédési megbízás ezen megelőlegezéssel kapcsolatos járulékos igény. A beszédési megbízás ennek megfelelően olyan rész-cselekmény, mely kizárólag az alperes által végzett előlegezési kötelezettséggel együtt

értelmezhető. Érdemi védekezése kapcsán a fentiekén túl hivatkozott arra, hogy a felperes által kifogásolt szolidaritási hozzájárulást a vonatkozó költségvetési szabályok határozzák meg, a szolidaritási hozzájárulást mint fizetési kötelezettséget és annak mértékét nem alperes keletkezteti. Téves a felperes hivatkozása az Ákr. szerinti eljárás hiányára, hiszen a beszédési megbízás kapcsán hatósági eljárásra az adóhatóság jogosult, a felperes abban az eljárásban jogosult és képes ügyféli jogait gyakorolni. Előkészítő iratában ellenezte az Alkotmánybíróság megkeresését, mivel álláspontja szerint központi költségvetést érintő kérdésben nem lehetséges normakontroll eljárást indítványozni, ezen túl pedig az Alkotmánybíróság már vizsgálta a szolidaritási hozzájárulásra vonatkozó szabályozás összhangját a Chartával.

A vonatkozó jogszabályi rendelkezések

- [5] Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL törvény (a továbbiakban: Ákr.) 7. § (2) bekezdése értelmében hatósági ügynek az minősül, amelynek intézése során a hatóság döntésével az ügyfél jogát vagy kötelezettségét megállapítja, jogvitáját eldönti, jogsértését megállapítja, tényt, állapotot, adatot (a továbbiakban együtt: adat) igazol vagy nyilvántartást vezet, illetve az ezeket érintő döntését érvényesíti.
- [6] Az Ákr. 9. §-a alapján hatóság az a szerv, szervezet vagy személy, amelyet (akit) törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet hatósági hatáskör gyakorlására jogosít fel, vagy jogszabály hatósági hatáskör gyakorlására jelöl ki.
- [7] A Magyar Államkincstár közigazgatási hatósági ügyekre vonatkozó eljárásrendjére az Ákr.-en, Áht.-n és Ávr.-en kívül a Magyar Államkincstárról szóló 310/2017. (X.31.) Korm. rendelet és a Magyar Államkincstár Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 7/2021. (VIII.13.) PM utasítás is irányadó.
- [8] A Kvtv. 2. sz. melléklet 57.1. pontja szerint a 22 000 forint feletti egy lakosra jutó iparüzési adóerő-képességgel rendelkező önkormányzat az egy lakosra jutó iparüzési adóerő-képességétől függő mértékű szolidaritási hozzájárulást teljesít a központi költségvetésnek. A szolidaritási hozzájárulás alapja az önkormányzat 1.3. pont szerinti iparüzési adóerő-képességet meghatározó adóalapja (a továbbiakban: a szolidaritási hozzájárulás alapja).
- [9] A Kvtv. 57.5. pont szerint az államháztartásért felelős miniszter az 1.3. pont szerinti szolidaritási hozzájárulás alapja és az egy lakosra jutó iparüzési adóerő-képesség ismeretében az 57.2. pont szerinti paramétertáblában szereplő kategóriahatárokat és hozzájárulási mértékeket módosíthatja. A módosítás nem érintheti hátrányosan egyetlen kategóriát sem.
- [10] A Kvtv. 43. § (4) bekezdése szerint az önkormányzattól a 2. melléklet 57. pontja szerinti szolidaritási hozzájárulás elvonása a települési önkormányzat számára folyósítandó támogatás havi összegéből a nettó finanszírozás keretében történik. Ennek összegét a IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezet, 4. Önkormányzati szolidaritási hozzájárulás címen kell elszámolni.
- [11] Ugyanezen szakasz (5) bekezdése szerint ha a települési önkormányzatot az (1) bekezdés alapján a nettó finanszírozás keretében megillető adott havi források a (4) bekezdés szerint levonandó összegekre nem nyújtanak fedezetet, a kincstár az Áht. 83. § (3) bekezdése alapján havonta beszédési megbízást nyújt be a települési önkormányzattal szemben. Ha a települési önkormányzatnak 2023. december 15-én bármilyen elmaradása van a (4) bekezdés szerinti befizetési kötelezettsége tekintetében, a kincstár a meg nem fizetett összegre a kötelezett

fizetési számlájára beszedési megbízást nyújt be.

- [12] Az Áht. 83. § (1) bekezdése szerint a helyi önkormányzatok általános működésének és ágazati feladatai támogatását, a 14. § (3) bekezdés szerinti fejezetből származó – a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott – egyéb költségvetési támogatást, a közfoglalkoztatáshoz nyújtott támogatásnak – a jogszabály alapján előlegként folyósított támogatás kivételével – a közfoglalkoztatási bér és annak közterhei megfizetésére szolgáló részét és az Egészségbiztosítási Alapból finanszírozott helyi önkormányzati költségvetési szerveknek folyósított támogatást a személyi juttatásokat terhelő közterhek, valamint jogszabályban meghatározott egyéb kötelezettségek beszámításával csökkentett összegben (a továbbiakban: nettó finanszírozás), ütemezetten a kincstár folyósítja. Az Egészségbiztosítási Alapból finanszírozott helyi önkormányzati költségvetési szervet terhelő tartozások összege csak az egészségbiztosítási szerv által folyósított támogatásból vonható le.
- [13] Ugyanezen szakasz (3) bekezdése szerint ha az (1) bekezdés szerinti források az (1) bekezdésben meghatározott tartozásokra nem nyújtanak fedezetet, a különbözetet a kincstár a Kincstári Egységes Számla terhére megelőlegezi. A kincstár az ezen a jogcímen keletkező követelésének érvényesítése érdekében havonta beszedési megbízást nyújt be a helyi önkormányzattal, Egészségbiztosítási Alapból finanszírozott helyi önkormányzati költségvetési szervvel szemben. A megelőlegezett összeg után a megelőlegezést követő hónap első napjától a fizetési kötelezettség teljesítéséig a kincstár az előző évi átlagos jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatot számít fel.
- [14] Az Ávr. 143. § (1) bekezdés szerint a Kincstár az Áht. 83. § (3) bekezdése alapján megelőlegezett összeg beszedésére a tárgy hó 20. napját követően nyújt be beszedési megbízást.
- [15] Az Ávr. 4. melléklet C) pontja alapján januárban a szolidaritási hozzájárulás éves összegének 12 %-át, a további hónapokban pedig annak 8 %-át kell havonta a helyi önkormányzatoknak a nettó finanszírozás keretében teljesíteni.

Az Alkotmánybíróság korábbi döntései

- [16] Az Alkotmánybíróság a 6/2017.(III. 10.) AB határozat [23] bekezdésében kimondta, hogy a közigazgatási hatósági eljárások alól kivett eljárásokban, az ún. önállóan szabályozott eljárásokban is érvényesülnie kell az Alaptörvény XXIV. cikkének.
- [17] A 32/2019. (XI. 15.) AB határozat értelmében „az alperesnek döntést, méghozzá az Ákr. szerinti hatósági határozatot kell hoznia a pártnak a központi költségvetésből járó támogatása csökkentéséről, amely döntése ellen az Ákr. és a Kp. szabályai szerint van helye jogorvoslatnak.” Az Alkotmánybíróság e határozatában alkotmányos követelményként megállapította, hogy az Állami Számvevőszék megállapításai alapján indult végrehajtási jellegű közigazgatási cselekmények jogszerűségét erre irányuló kereset alapján a bíróság érdemben, a cselekmény jogalapja körében a párt támogatása visszafizetésének, illetve csökkentésének összecszerűségére is kiterjedően felülvizsgálja.
- [18] Az Alkotmánybíróság 3383/2018. (XII. 14.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) döntésében már foglalkozott a szolidaritási hozzájárulás kérdésével, melyben megállapította, hogy az nemzetközi szerződésbe nem ütközik. A bíróság határozott álláspontja az, hogy az Abh. alapját képező kérelem nem egyedi ügyben született, egyes kérdései általánosak voltak, így az abban foglaltak jelen üggyel eltérnek.

- [19] Az Abtv. 25. § (1) bekezdése szerint ha a bírónak az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította, – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.
- [20] A bíróság határozott meggyőződése szerint az alperes eljárása, melyet az Áht. és Ávr. hivatkozott rendelkezései szabályoznak, alaptörvény-ellenes, sérti a felperes ügyféli jogait. Nem vitatott ugyanis, hogy az alperes úgy bocsát ki inkasszót a felperes által teljesítendő szolidaritási hozzájárulás összegének behajtása érdekében, hogy arról a felperest kizárólag egy informális levél megküldésével tájékoztatja. A felperes nincs abban a helyzetben, hogy megismerje, hogy pontosan hogyan került kiszámításra az inkasszált összeg, a támogatás vagy az elvonás összegét egy elektronikus felületen ellenőrizheti konkrét háttérszámítások vagy indokolás feltüntetése nélkül, de azt sem tudhatja meg, élt-e a miniszter a mérlegelési jogkörével a szolidaritási hozzájárulás felperes által teljesítendő összegének meghatározása során. A bíróság határozott álláspontja szerint jelen perbeli esetben az alperes a pénzügyi elszámolási rendszer részeként hatóságként vesz részt, így a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő jogai védelme érdekében a felperest ügyfélként kellett volna kezelni és számára a döntés indokainak megismerését, és végső soron a jogorvoslati jogot kellett volna biztosítani, ezért a szolidaritási hozzájárulás felperest érintő összegével kapcsolatosan döntést kellett volna hozni. Erre tekintettel az Áht. 83. § (3) bekezdése és az Ávr. 143. § (1) bekezdésében előírt alperesi eljárás az alább kifejtett indokok szerint alaptörvény-ellenes.
- [21] Az Abtv. 32. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pontja alapján a jogszabályok vizsgálatát az indítványozók kezdeményezésére, illetve bármely eljárása során hivatalból végzi. A (2) bekezdés szerint az eljárást az országgyűlési képviselők egynegyede, a Kormány, a Kúria elnöke, a legfőbb ügyész, valamint az alapvető jogok biztosa indítványozhatja. A bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezi, ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek nemzetközi szerződésbe ütközését észleli.
- [22] Az Abtv. 42. § (1) bekezdése szerint ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amely a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabállyal az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes, a nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabályt teljesen vagy részben megsemmisíti. A (2) bekezdés értelmében ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amellyel a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes, az ellentét feloldása érdekében – a körülmények mérlegelése alapján, határidő megjelölésével – felhívja a Kormányt, illetve a jogalkotót, hogy a megjelölt határidőben tegye meg az ellentét feloldása érdekében szükséges intézkedéseket.
- [23] Az Alaptörvény 34. cikk (4) bekezdése értelmében mindaddig, amíg az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladja, az Alkotmánybíróság a 24. cikk (2) bekezdés b)–e) pontjában foglalt hatáskörében a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről, az illetékekről és járulékokról, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények Alaptörvénnyel való összhangját kizárólag

Fővárosi Törvényszék
108.K.703.554/2023/19.

az élethez és az emberi méltósághoz való joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben vizsgálhatja felül, és ezek sérelme miatt semmisítheti meg. Az Alkotmánybíróság az e tárgykörbe tartozó törvényeket is korlátozás nélkül jogosult megsemmisíteni, ha a törvény megalkotására és kihirdetésére vonatkozó, az Alaptörvényben foglalt eljárási követelmények nem teljesültek.

- [24] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pontja szerint az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését.
- [25] Az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés c) pontja alapján az Alkotmánybíróság a (2) bekezdés f) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisítheti a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályt, vagy jogszabályi rendelkezést. A jogalkotás útján biztosítandó összhang tartalmi követelménye, hogy a magyar jogszabályok ne ütközzenek a vállalt nemzetközi jogi kötelezettségekkel.
- [26] Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése szerint Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. A (3) bekezdés szerint Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.
- [27] Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése szerinti összhang biztosításának módját az Alkotmánybíróság több döntésében is értelmezte [16/1993. (III. 12.) AB határozat, 53/1993. (X. 13.) AB határozat, 34/2013. (XI. 22.) AB határozat].
- [28] Az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdése szerint jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.
- [29] A fenti jogszabályhelyek alapján a bíróság bár nem vitatottan központi bevételt szabályozó törvény felülvizsgálatát kéri az Alkotmánybíróságtól, azonban a bíróság határozottan állítja – és e körben a bíróság jogosult az Alkotmánybírósághoz fordulni –, hogy a Kvtv. 2. számú mellékletének 57. pontjában előírt szolidaritási hozzájárulás összege felperest érintően, abszolút érteken, annak egyediségére tekintettel nemzetközi szerződésbe ütköznek, jelesen a Charta 9. cikk 1., 2. és 4. pontjába (melyet az 1997. évi XV. törvénnyel hirdettek ki), azaz a bíróságnak az alábbiakban kifejtett álláspontja szerint az előtte folyamatban lévő perben olyan jogszabályi rendelkezést kellene alkalmaznia, mely konfiskáló jellege miatt nemzetközi szerződésbe ütközik.
- [30] A Charta 9. cikk 1. pontja szerint a helyi önkormányzatok a nemzeti gazdaságpolitika keretein belül megfelelő saját pénzügyi forrásokra jogosultak, amelyekkel hatáskörük keretein belül szabadon rendelkeznek. A 2. pont értelmében a helyi önkormányzat pénzügyi forrásainak az Alkotmányban és jogszabályokban meghatározott feladataikkal arányban kell állnia. A 4. pont szerint azon pénzügyi rendszerek, amelyeken a helyi önkormányzatok pénzügyi forrásai alapulnak, legyenek eléggé sokrétűek és rugalmasak ahhoz, hogy lehetővé tegyék – amennyiben ez a gyakorlatban lehetséges – a feladatok megvalósításához szükséges költségek tényleges alakulásával való lépéstartást.

A bíróság részletes álláspontja az ügy érdemében

- [31] Az alperes tevékenységével kapcsolatosan idézett jogszabályi hivatkozásokból a bíróság álláspontja szerint megállapítható, hogy az alperes a hozzájárulás levonásával, illetve arra a beszédési megbízások kibocsátásával közhatalmi jellegű tevékenységet végez. A Kvtv., az Áht. és az Ávr. hivatkozott rendelkezéseiben rögzített szolidaritási hozzájárulás az államháztartás, így a pénzügyi jog része, a közigazgatási jog általi szabályozottsága egyértelműen megállapítható. Az alperes a vitatott közigazgatási cselekményeknél a közteher jellegű szolidaritási hozzájárulás beszédése során alá-fölrendeltségi jogviszonyban, a közhatalmi jellegét előtérbe helyezve jár el, közigazgatási szervnek minősül, joghatást kiváltó tevékenységét (felperes vagyoni helyzetében előállt változás) a közigazgatási jog szabályozza.
- [32] Az irányadó jogszabályi rendelkezések szerint tehát a szolidaritási hozzájárulás a költségvetési törvény által meghatározott befizetési kötelezettség az önkormányzatok számára akként, hogy annak kivetéséről az alperes nem hoz határozatot, pusztán kiközlések útján értesíti az önkormányzatokat és végül negatív egyenleg esetén a bankszámlát inkasszálja. A szolidaritási hozzájárulás esedékes részletének a felperest megillető költségvetési támogatásokból való levonása, illetve a beszédési megbízás kibocsátása ebből kifolyólag olyan eljárásban születik, amelybe a felperes nincs bevonva, amelyben semmilyen jogát nem tudja érvényesíteni, és amelyben formális határozat nem is születik, mivel a szolidaritási hozzájárulás éves összegét a felperes az EBR42 elnevezésű Önkormányzati Információs Rendszerből való lekérdezés útján ismerheti meg és kizárólag a havi kiközlő igazolja, hogy az alperes milyen formában szólítja fel a felperest a szolidaritási hozzájárulás megfizetésére akkor, ha az a nettó finanszírozás keretében már a felperesnek az adott hónapban járó támogatásból nem vonható le, mert az már nem fedezi.
- [33] A 32/2019. (XI. 15.) AB határozat [59] bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálya alatt is alapelveként kezelte a közigazgatás jognak alárendelt tevékenységére vonatkozó jogállami parancsot {5/2013. (II. 21.) AB határozat, Indokolás [37]; 24/2015. (VII. 7.) AB határozat, Indokolás [20]; 30/2017. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [85]}. A tisztességes hatósági eljárás követelménye egyetlen hatósági eljárásban sem sérülhet, az Alaptörvényből levezethető követelményeknek tehát figyelemmel kell lenniük az egyes szakigazgatási eljárások speciális vonásaira {3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [31]–[34]}. Az Alkotmánybíróság az ügyfél részvételi jogait a tisztességes hatósági eljáráshoz fűződő jog részeként azonosította. „Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti alapjog alánya [...] az ügyfél [...]. E jog kötelezettje a közigazgatási hatóság [...]. Az alapjog rendeltetése, hogy ügyfélközpontú megközelítésben biztosítsa a közérdek és a szubjektív jogvédelem közötti egyensúlyt, az anyagi jog érvényesülését, végső fokon a hatóság jogszerű működését. Tartalmát tekintve a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog magában foglalja azokat a részjogosítványokat, amelyeket az ügyfél részvételi jogainak biztosítása megkövetel. Összetevői közé tartozik ezért egyebek mellett a nyilatkozattétel és a szankció-megállapítással végződő közigazgatási eljárásokban a hatékony védekezéshez való jog.” {3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [57]; 7/2019. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [33]}
- [34] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a közhatalom gyakorlásával járó eljárásokban az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti alapelveknek, így különösen a tisztességes eljárás elvének, valamint a döntések indokolása követelményeinek érvényesülniük kell.

- [35] A bíróság határozott álláspontja szerint a szolidaritási hozzájárulás megállapításáról, annak a támogatásból való levonásáról, illetve a nettó finanszírozás keretében le nem vonható részének beszedési megbízás útján történő érvényesítéséről az Ákr. szerinti eljárásban hatósági határozatot kellene hozni. Azzal, hogy nem az Ákr. szabályai szerint jár el az alperes, az Ákr. 7. §-át, és az Ákr. 80. § (1) bekezdését megsértve nem hoz és nem közöl a felperessel határozatot, az ügyben lényegében teljes egészében elvonja a felperes ügyféli jogait. Mivel az alperes nem vonja be a felperest a döntés meghozatalához vezető folyamatba, a szolidaritási hozzájárulás megállapításáról, levonásáról vagy a beszedési megbízás kibocsátásáról nem hoz formális határozatot, nem biztosítja a nyilatkozattétel, az indokok megismerésének lehetőségét, és bár a szolidaritási hozzájárulás éves összegének megállapítására a Kvtv. 2. melléklet 57. alcíme egy képletet határoz meg, az azonban nem tudható, hogy az összeg meghatározása során a pénzügyminiszter bármilyen mérlegelési jogkörével élt-e, így az alperes eljárása lényegében valamennyi ügyféli jogától megfosztja a felperest.
- [36] Bár az alperes arra hivatkozik, hogy a szolidaritási hozzájárulás levonása során az államháztartás rendszerén belüli pénzügyi elszámolást végez, a bíróság határozott álláspontja szerint ezt az alperes formális eljárás nélkül nem teheti meg, ezért kéri, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az Áht. 83. § (3) bekezdése, továbbá az Ávr. 143. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenes, az alperesi eljárás sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti, a hatóságok előtti eljárásban biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot.
- [37] A fentiek alapján a bíróság kéri, hogy az Alkotmánybíróság a fent idézett 32/2019. (XI.15.) AB határozat analógiája alapján mondja ki, hogy az alperes eljárása, mivel sérti a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő jogait azzal, hogy a felperes bevonása és érdemi határozat nélkül nyújt be beszedési megbízást a felperes bankszámlájának terhére, és ezáltal az Áht. 83. § (3) bekezdése és Ávr. 143. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenes, azt meg kell semmisíteni és kéri emellett a bíróság, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 45. § (4) bekezdése alapján egyedi alkalmazási tilalmat rendeljen el.
- [38] Mindezekon túl a bíróság határozott meggyőződése, hogy a szolidaritási hozzájárulás mértéke a felperesre vonatkozóan egyedileg, abszolút érteken konfiskáló, sőt kifejezetten elkobzó jellegű, a Kvtv. 2. számú melléklet 57. pontjában előírt szolidaritási hozzájárulás mértéke a felperest érintően nemzetközi szerződésbe ütközik, kizárólag a felperes vonatkozásában az őt terhelő szolidaritási hozzájárulás magas, emelt összegére vonatkozó fizetési kötelezettség miatt nem valósul meg a felperesre vonatkozóan az Egyezmény 9. cikk 1., 2. és 4. pontja szerint az, hogy a felperes saját pénzügyi forrásokra legyen jogosult, mely feladataival arányban áll és amely elég sokrétű és rugalmas ahhoz, hogy lehetővé tegye a feladatok megvalósításához szükséges költségek tényleges alakulásával a lépéstartást.
- [39] Ugyan az Alkotmánybíróság 57 képviselő indítványa alapján vizsgálta az akkor hatályos költségvetési törvényben meghatározott szolidaritási hozzájárulás viszonyát a Chartához, és az Abh.-ban kimondta e körben egyrészt azt, hogy mivel az indítvány nem részletezte a Charta 9. cikk 4. pontjával kapcsolatos érveit, ezért e körben az Alkotmánybíróság vizsgálatot nem folytathatott le, másrészt vizsgálta az 1. és 2. pontokat és a [35] bekezdésben megállapította, hogy „Ebből következően az államok helyi önkormányzatokra vonatkozó költségvetési szabályozása csak szélsőséges esetben vezethet a Charta 9. cikk 1. pontjának sérelmére. Ilyen szélsőséges esetnek tekinthető, ha a szabályozás sérti a 9. cikk 2. pontja szerinti arányosság elvét. Az a szabályozás, mely differenciáltan, kizárólag a jelentős egy lakosra jutó adóerő-képességgel rendelkező helyi önkormányzatok esetében írja elő szolidaritási hozzájárulás fizetését, mint amilyen a 2017. évi költségvetésről szóló törvény indítvánnyal támadott

rendelkezése is, éppen ezért nem tekinthető a Charta 9. cikk 1. és 2. pontjaival ellentétesnek.” A [36] bekezdés szerint „A szolidaritási hozzájárulás intézményével kapcsolatosan az Alkotmánybíróság rámutat: a szolidaritási hozzájárulás olyan horizontális közpénzügyi kiegyenlítésnek tekinthető, melynek feladata annak biztosítása, hogy az eltérő adóerő-képességgel, illetőleg költségigénnyel rendelkező helyi önkormányzatok hozzávetőleg azonos adóterhelés alkalmazása mellett, hozzávetőleg azonos színvonalon legyenek képesek ellátni a közfeladatokat.”

- [40] A bíróság az Abh. alapján hangsúlyozza, hogy bár tény az, hogy a pénzügyi források részét képezik a helyi adók és díjbevételek, ezért nem csak költségvetési támogatásokat kell ekként érteni, hanem a bevételeit is. E körben a bíróság bemutatja, hogy a felperes által csatolt beszámolók és egyéb adatok alapján megállapítható a jelen ügyben a konfiskáló, elkobzó jelleg, emellett a tényállás körében hangsúlyozni szükséges azt is, hogy az Abh.-ban rögzített tényállás szerint az indítványozók a jogszabályt minden önkormányzatra vonatkozóan támadták, azonban egyedileg értékelve az adatokat teljesen más következtetésre lehet jutni.
- [41] Utal a bíróság arra, hogy a szolidaritási hozzájárulás mértéke a hivatkozott AB határozat óta jelentősen, konfiskáló módon megemelkedett, másrészt pedig azon tényállásbeli eltérésre, hogy a felperes bár valóban rendelkezik helyi iparüzési adóbevételekkel, melyet azonban - figyelemmel a fővárosi önkormányzat és a kerületi önkormányzatok közötti forrásmegosztásról szóló 2006. évi CXXXIII. törvényre (a továbbiakban: Fmt.) - meg kell osztania a kerületi önkormányzatokkal, így az eredeti tényálláshoz képest ez is egy lényeges különbség. Ahogy az sem elhanyagolható körülmény a tényállás eltérőségének megítélésakor, hogy a koronavírus-világjárvány nemzetgazdaságot érintő hatásának enyhítése érdekében szükséges egyes intézkedésekről szóló 639/2020 (XII.22.) Korm. rendelettel bevezetett intézkedés révén a veszélyhelyzettel összefüggésben a huszonötezer főnél nem nagyobb lakosságszámú települési önkormányzatok támogatási programjáról szóló 4/2021. (I.14.) Korm. rendelettel az állam kizárólag a 25 000 főnél nem nagyobb lélekszámú önkormányzatokat kárpótolta a kiesett iparüzési adó miatt, melynek bár nem a jelen adóévre van kihatása, de az elmaradt bevételek kapcsán a felperes bevételeire összességében hatása van.
- [42] Mindezen tényállásbeli különbség alapján a bíróság határozott álláspontja az, hogy az Abh.-ban megfogalmazott elveket jelen perbeli esetben csak részben lehet alkalmazni. Lényeges különbség az is, hogy az Abh.-ban az Alkotmánybíróság azt mondta ki, hogy a szolidaritási hozzájárulás annak differenciáltsága miatt nem ütközhet nemzetközi szerződésbe, jelen perbeli esetben azonban a bíróság kizárólag a felperes vagyoni helyzetével állítja párhozamba a konfiskáló mértékű szolidaritási hozzájárulást, azaz kizárólag egyedi jelleggel állítja, hogy a szolidaritási hozzájárulás 2023. évi mértéke elkobzó, az alapját képező jogszabály pedig nemzetközi szerződésbe ütközik.
- [43] A bíróság a felperes vagyoni helyzetének bemutatásával állítja azt, hogy a felperes tekintetében a szolidaritási hozzájárulás oly mértékben konfiskáló, amely jogszabály sérti a Charta 9. cikk 1., 2. és 4. pontját. A konfiskáló és végső soron elkobzó szolidaritási hozzájárulás összegének megfizetésével a felperes negatív szaldóval zárja a 2023. évet, így aránytalan terhet jelent számára a szolidaritási hozzájárulás megfizetése és annak 2023. évben megemelkedett mértéke. A helyi önkormányzat mint felperes pénzügyi forrásai így nem állnak arányban a jogszabályban meghatározott feladatai ellátásával. A felperes részére rendelkezésre álló pénzügyi rendszer pedig ezért nem eléggé sokrétű és rugalmas ahhoz, hogy lehetővé tegye a feladatok megvalósításához szükséges költségek tényleges alakulásával való lépéstartást, sőt annak érdekében, hogy feladatait el tudja látni, a csatolt szerződések alapján hitelt kell felvennie,

kölcsönt kell lehívnia. Ez értelemszerűen fizetendő kamatokkal jár, amely a későbbi pénzügyi rendszerére lesz kihatással. És bár nem vitatottan a felperes jogosult saját pénzügyi forrásokra, amelyekkel a hatásköre keretein belül szabadon rendelkeznek, de a pénzügyi rendszer és forrás aránytalan, a felperes végső soron nem tudja feladatait ellátni.

- [44] A felperes működési eredménye ugyan látszólagosan pozitív (8.754.980.759 Ft), valójában negatív számlaösszeggel, azaz veszteséggel zárta a 2023. évet és kezdte meg a 2024. évet (a jelen ügyben a Fővárosi Ítéletábla és ezt követően a jelen bíróság által elrendelt ideiglenes intézkedés okán ez mínusz 1.259.585.542 Ft). A 2024. évben a negatív vagyoni helyzet a vállalt és halasztott pénzügyi kötelezettségek feléledése révén hatványozottan hátrányosabb helyzetbe hozza a felperest.
- [45] A 2022. évi beszámoló adatai alapján megállapítható, hogy a felperes a Charta értelmezésében vett pénzügyi viszonyai akként alakultak, hogy a költségvetési kiadások az előző évhez képest 54.774.800.000 Ft-tal (melyből működési kiadás 42.075.300.000 Ft), a költségvetési bevételek 36.110.400.000 Ft-tal magasabban teljesültek. Többletkiadásként jelentkezett a közfeladatot ellátó társaságoknak, közszolgáltatásokra nyújtott támogatásának biztosítása, továbbá a 2021. év végén lehívott hitelrészhez tartozó kamatkidadások, másrészt a kamatlábak jelentős növekedése, ehhez hozzá kell venni az energiaárak mindenkit érintő emelkedését. A felperes összes költségvetési bevétele 290.560.887.000 Ft-ot, míg finanszírozási bevétele 135.067.157.000 Ft-ot, azaz összesen 425.628.044.000 Ft-ot, míg a felperes korrigált kiadási tétele 409.947.445.000 Ft-ot tesz ki. Egyszerű matematikai képlet alapján kiszámítható, hogy 15.680.599.000 Ft pozitív szaldóval zárta a felperes a 2022. évet. Ekkor azonban még a szolidaritási hozzájárulás megemelkedett mértéke nem kerülhetett elszámolásra, ekkor még ugyanis a felperesnél a 39.729.600.000 Ft előirányzatból 35.674.700.000 Ft volt a felperes által a központi kormányzat részére tárgyévben fizetendő szolidaritási hozzájárulás összege, amely a tárgyidőszak végéig megfizetésre került.
- [46] Ezt követő (jelen perben vitatott) 2023. évben került sor a megemelkedett szolidaritási hozzájárulás megállapítására, amely a 2023. évben összesen 57.805.017.524 Ft volt, mintegy 20.000.000.000 Ft-tal nagyobb összegben, mint a 2022. évben volt és a 2022. évben megmaradt pozitív szaldó összegét is meghaladta, márpedig a felperes a 2023. adóévre a 2022. évből megmaradt pozitív szaldóval rendelkezik és tud azzal az összeggel kalkulálni. Feltételezve ugyanazon bevételi és kiadási összegeket, a felperes akkor tudja a megemelkedett szolidaritási hozzájárulás összegét megfizetni, ha hitelfelvételt, folyószámlahitel lehívást vagy egyéb adminisztratív intézkedéseket (finanszírozási megállapodások, halasztott fizetések) eszközöl, ahogy erre maga a felperes is hivatkozott. Márpedig ekkor kamatfizetési kötelezettséggel is számolnia kell.
- [47] A rendelkezésre álló folyószámlahitel-szerződés alapján megállapítható, hogy az 2023. december 29-én járt le, a szerződés II. pontja szerint kamatfizetési és egyéb járulék-fizetési kötelezettség tartozik annak lehívása során, a szerződés szerint az általános önkormányzati likviditás kezelése volt a szerződés megkötésének a célja. A szerződés módosítása a meglévő 25 milliárd forintos hitelkeretet megemelésére volt szükség, méghozzá 40 milliárd forintra. A felperes előkészítő iratának 10. számú táblázata szerint a hitelt lehívták, mely alapján a táblázat szerint kamatfizetéssel kell a felperesnek számolnia. Jól látható az is, hogy a felperes likviditásának kezelése volt a hitel lehívásának a célja, melyet többek között a szolidaritási hozzájárulás összege miatt is kénytelen volt lehívni. Ebből pedig az a következtetés vonható le, hogy a felperes nem került volna likviditási problémába, ha nem kellett volna ekkora összegű

szolidaritási hozzájárulással számolnia, így viszont hitellel kell megoldania a problémáját, ez pedig nem lehet a szolidaritási hozzájárulás célja.

- [48] Az is jól látható a rendelkezésre álló adatok alapján, hogy a felperes a BKK-val 2023 őszén a keretmegállapodást módosították, melynek során 2023. év végéig a keretösszeg tényleges teljesítéséig kamatot fizet, ezt a követelést a BKK engedményezte, látszólag a problémái megoldódnak, mégis a felperes terhei későbbre tolódnak.
- [49] Amennyiben a 2023. évben kapott állami támogatás összegét (39.792.798.898 Ft) vesszük alapul és ebből szimpla kivonással érvényesítjük a felperest terhelő befizetendő összegeket (74.160.407.113 Ft), negatív eredményt kapunk, tehát felperes a részére járó támogatást végeredményben többszörösen visszafizeti az állam részére valamilyen kiadás formájában (végső soron nettó finanszírozás keretében). Az Abh. értelmében azonban az összes bevételt és kiadást figyelembe kell venni akkor, amikor egy adott önkormányzat pénzügyi rendszeréről van szó. Ennek során a bíróság bemutatta a 2022. év beszámoló adatait, a fennmaradt pozitív szaldót, a 2023. év nettó finanszírozás összegét és azt, hogy 2023. évben mennyivel emelkedett a szolidaritási hozzájárulás (mely a pozitív egyenleget teljes mértékig felemésztí és elkobozza).
- [50] A 2023. évre vonatkozóan megállapítható, hogy a felperes működési bevétele teljes évre 356.060.853.885 Ft, míg a kiadásai 325.114.998.284 Ft (ebből szolidaritási hozzájárulás 57.805.017.525 Ft), mely végső soron pozitív szaldót eredményez, összesen 30.945.855.601 Ft tekintetében. Amennyiben azonban a felperest terhelő intézményi finanszírozás összegét, mint kiadást is hozzávesszük, akkor a felperes valójában mínusz 60.405.325.083 negatív eredménnyel (mínusz 29.459.469.482 Ft) zárta a 2023. évet. Jól látható az is a rendelkezésre álló likviditási tervből, hogy a felperes pozitív egyenlegét az iparüzési adó időszakos bevételével érte el, amelyet a fent hivatkozott Fmt. szerint a kerületi önkormányzatokkal meg kell osztania, tehát egyáltalán nem csak a felperes javára kell ezen összegeket figyelembe venni.
- [51] Amennyiben pedig a működési bevételek és kiadások egyenlegén túl értelmezzük a felperes likviditási tervét, nem hagyható figyelmen kívül a negatív felhalmozási eredmény tételsora, amely végső soron a negatív értékű összevont eredményből (mínusz 52.363.070.747 Ft) és negatív pénzeszközállományból (mínusz 47.218.452.761 Ft) következik. Fontos hangsúlyozni az adatok értékelése kapcsán, hogy amennyiben a felperes terhére a korábbi évre meghatározott, a nem emelkedett szolidaritási hozzájárulás összegét vesszük is alapul, akkor is negatív eredménnyel zárta volna a felperes a 2023. évet, de értelemszerűen a finanszírozás kapcsán egyáltalán nem mindegy, hogy a negatív szaldót milyen eszközökkel tudja kivédeni és ennek pénzügyileg milyen kihatása van az adott évre (pl. kamat). 2023. évre 32.334.361.092 Ft összeg volt előirányozva a helyi önkormányzatok általános működésének és ágazati feladatainak támogatására, míg a szolidaritási hozzájárulás jogcímen 57.805.017.524 Ft elvonással kellett számolni, mely mínusz 25.470.656.432 Ft negatív egyenleget ad ki, szemben a 2022. évben a 29.954.726.834 Ft összegű támogatással és 35.674.725.480 Ft összegű szolidaritási hozzájárulás összegével, mely szintén negatív egyenleget ad ki, de 2023. évvel szemben annak ötödét (mínusz 5.719.998.646 Ft). Ez az összeg 2024. évre vetítve az alábbiak szerint még megterhelőbbé válik.
- [52] Ezzel összefüggésben a bíróság röviden utal – a bíróság jelen tanácsa előtt folyamatban lévő felperest érintő 2024. év tekintetében előírt szolidaritási hozzájárulással kapcsolatos perben csatolt – a felperes 2024. év előirányzati terveire is annak alátámasztásaként, milyen negatív kihatása van a 2023. évi szolidaritási hozzájárulás megfizetésének. 2024. évben az ágazati

feladatainak támogatására előirányzott összeg (35.930.991.162 Ft) mintegy kétszeresét teszi ki a szolidaritási hozzájárulás 2024. évi összege (75.543.554.449 Ft), mellyel a felperes 39.612.563.287 forint negatív egyenleggel fog zárni, ennek teljesítéséhez pedig fel kellene használnia az egyébként a kifizetéshez nem elegendő folyószámlahitel-keretet, melynek következménye, ahogy erre már a bíróság utalt, a későbbi nem elhanyagolható összegű kamatok kifizetése. Jól mutatja a felperes hátrányos helyzetét az is, hogy a felperes működési eredménye 2024. januárra vetítve negatív, és bár márciusban pozitívvá fordul az iparüzési adóbevétel okán, összességében a negyedévben továbbra is negatív eredménnyel zár. Megjegyzendő a felperes 2024. évre előterjesztett keresetlevele alapján az is, hogy 2024. évben a szolidaritási hozzájárulás mértéke további 30%-kal növekedik, míg a helyi iparüzési bevétel csak 10,5 %-os növekedéssel prognosztizálható, azaz hasonló bevételi és kiadási forrásokkal számolva, felperes helyzete jelen perrel érintett időszakon (2023. év) túl 2024-ben tovább fog romlani.

- [53] Összességében hangsúlyos, hogy a csatolt szerződések szerint amennyiben a felperes hitelkeret-megállapodását, illetve folyószámlahitel-szerződését esetlegesen felmondják, az kétségkívül azzal a következménnyel járhat, hogy a helyi önkormányzatok között is speciális helyzetben lévő, közfeladatainak teljesítése körében több millió lakos ellátásáért felelő felperes likviditásának ellehetetlenülése okán ezen feladatainak ellátására is képtelenné válik. Kétség kívül megállapítható, hogy a felperes, mint az ország fővárosa közfeladatokat ellátni köteles helyi önkormányzat, feladatai ellátásához ugyan bevételekkel és támogatásokkal rendelkezik, azonban a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvényben (Mötv.) előírt és a Chartában rögzített feladatai ellátásához nem rendelkezik arányos, rugalmas pénzügyi rendszerrel, közfeladatainak teljesítése körében több millió lakos ellátásáért felelő felperes likviditásának ellehetetlenülése okán ezen feladatainak ellátása lehetlenné válik. Tekintettel arra, hogy a fent bemutatott felperesi vagyoni helyzet a Charta 9. cikk 1., 2. és 4. pontjának együttes indokolására alkalmas, így a bíróság a három pontra vonatkozóan a normakontroll eljárás kezdeményezésének alapját és indokát együttesen adta meg.
- [54] Mindezek alapján a bíróság kéri, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kvtv. 2. számú melléklet 57. pontjában előírt és a felperest terhelő szolidaritási hozzájárulás konfiskáló és elkobzó jellegű, aránytalan, és így nemzetközi szerződésbe (Charta 9. cikk 1., 2. és 4. pontjába) ütközik, azt meg kell semmisíteni, kéri emellett a bíróság, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 45. § (4) bekezdése alapján egyedi alkalmazási tilalmat rendeljen el a felperes vonatkozásában.
- [55] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 128.§ (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2024. március 14.

dr. Tóth-Lakos Fruzsina Anna
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő

